

نوحہ

قاصدا جا کے آکھیں اکبرؑ نوں بھین تیری تینوں بلاندی اے
ہائے وچھڑی کتے نہ مر جاواں اے جدائی مینوں ستاندی اے
روز آساں دے دیوے بالدی آں روز روندی آں اوہاناں لے کے
اوہنوں آکھیں وطن چہ تنہائی بھین بیمار ٹوں رُواندی اے
آکھیں چھیتی وطن تے آ اکبرؑ میری زندگی دا نیں وساہ کوئی
آکے صورت وکھا دے صغریٰ ٹوں موت نزدیک آندی جاندی اے
یاد اوہنوں کراویں ٹوں قاصد تیرا ستویں دے دن دا وعدہ اے
میری اُمید ٹوں ٹوں توڑیں نہ واسطے بھین تیری پاندی اے
خواب وچھڑی ٹوں روز آندے نے کی ڈساواں کی ویکھیا منظر
تیری سینے چہ وَج گئی برچھی خاک امڑی پئی اڑاندی اے
کیہڑے بڑے دے ٹکڑے ہوئے نے کربلا دی گرم زمین اُتے
کون بڑی اے جینوں گل لا کے بھین بابے دی وین پاندی اے
ایہو حیدر دُعاواں منگدا اے چھیتی نرجسؑ دا لعل آ جاوے
ویہڑا آباد ہووے پاکاں دا رون والی اے قوم چاہندی اے

شاعر اہل بیتؑ جناب صغیر حیدر